

Men 6 Kr. er dog bedre end ingen Ting. Nu have de iugen Ting som Støtte af det offentlige til deres Børns Undervisning, naar de ikke ville have dem underviste i den offentlige Skole, og der kan være mange Grunde, hvorfor en Familiefader ikke ønsker sine Børn opdragne og oplærte i en offentlig Skole, men selv om Bidraget kun er meget ringe, forekommer det mig dog, at det ikke kan nægtes, at Kommunerne have Fordeel af de private Skoler, hvor saadanne findes, og at der derfor kan være god Føje til, at der i saadanne Skoler ydes et lille Bidrag af Kommunens Kasse; thi et af to: Enten frier en saadan anerkendt Privatskole, som der her er Tale om, Kommunerne for sørgede Udgifter i Retning af at oprette ny Embeder eller Klasser ved de offentlige Skoler, eller ogsaa bidrager en saadan anerkendt Privatskole til, at Børnetallet i de offentlige Skoler sættes betydeligt ned under det Børnetal, som Loven bestemmer, der maa være, og i begge Tilfælde er den private Skole selvfølgelig af Betydning for det offentlige Skolevæsen, idet Undervisningen der selvfølgelig kan føres langt videre, naar der er et mindre Børnetal i hver Klasse. Jeg vil derfor haabe, at man under Sagens fortsatte Behandling vil kunne komme hinanden nærmere med Hensyn til de Stridspunkter, som ligge Tingene imellem; men jeg kan dog ikke, før jeg slutter, nægte mig at udtale min Beklagelse af, at det, saa forekommer det mig, har manglet Ministeren paa tilbørlig Gyne til at mægle mellem Tingene. Det har gjort mig ondt at se, at den højtærede Minister synes at gaa fra 3 af de Spørgsmaal, som det synes mig, den højtærede Minister var enig med Folketinget om. Jeg forstod ikke bedre, end at den højtærede Minister og Flertallet her var enige om Lønningsfatjerne, som bleve vedtagne ved 3dje Behandling her i Tinget, i alt Fald i alt væsentligt. Jeg vidste heller ikke rigtigere, end at den højtærede Minister var enig med Flertallet om Indførelsen af et nyt Skattefynd, ligesom det forekommer mig, at den højtærede Minister stillede sig ret velbilligt overfor Spørgsmaalet om Afstediggelsesretten, men i alt Fald er jeg temmelig sikker paa, at den højtærede Minister nærmest var enig med Flertallet her i Tinget om de 2 første Spørgsmaal. Det vilde have interesseret mig, om det var lykkedes den højtærede Minister at formaa det andet Ting til at følge dette Tings Flertal paa disse Spørgsmaal, thi saa havde der paa denne fremrykkede Tid været saa meget færre Stridspunkter, og det forekommer mig, at

Antallet af Stridspunkter nu er større, end ønskeligt var. Jeg vil derfor ønske, at den højtærede Minister paa Sagens videre Gang vil spille den Mæglerrolle, som han er sat til at spille med Hensyn til at forløse Rigsdagens 2 Afdelinger, og til at tilvejebringe en Forsoning mellem Rigsdagens 2 Ting, saa det kan lykkes at komme til et godt Resultat angaaende dette Skolelovforslag, før Samlingen slutter. Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det høje Ting at følge Flertallet.

Johansen: Jeg er ikke fuldt enig i nogen af de Udtalelser, der her ere fremkomne. Jeg skal ikke lade mig friste til at komme nærmere ind paa de to forskellige Udtalelser, Lovforslaget har faaet i Tingene men kun bemærke, at det forekommer mig, at der i begge Udtalelser er saa megen Enighed, at der derud af kan drages en god Lov. Da nu Udvalget for Folketingets Bedkommende efter min Formening har stillet sig imodkommende over for Landstinget i den Erklæring, som er afgiven, og som jeg jeg antager, at det høje Ting vil tiltræde, og da jeg heller ikke kan antage andet, end Landstinget vil vise den samme Forhandlingsvenlighed, som jeg er sikker paa, at Folketinget vil vise, haaber jeg, at det maa lykkes endnu i denne Samling at faa en god Lov ud af dette Forslag. Vi skrive i Dag den 30te Marts, der er altsaa kun 2 Dage tilbage af dette Finansaar, men man tør vel antage, at den høje Regering vil give Rigsdagen den fornødne Tid til en ordentlig Behandling af det foreliggende Forslag; ret lang Tid behøves det vel ikke, men jeg antager dog ikke, at det kan tilendebringes i de to Dage, vi nu have tilbage af Finansaaaret. Jeg vil endnu kun til Slutning anbefale, at dette Lovforslag tiltrædes af det høje Ting saaledes, som det nu foreligger — ikke fordi jeg kan tiltræde det i enhver Henseende, men fordi jeg ønsker, at det skal komme i et Fællesudvalg og blive behandlet der, saaledes at vi kunne faa noget ud af det. Det skulde gøre mig ondt, dersom Forslaget ikke skulde blive færdigt i Aar, thi jeg antager, at vi saa ikke have Udflugt i en lang Aarrække til at faa en Lov paa dette Omraade. Der er mange Hjem, som med Længsel vente efter, at der skal komme noget ud af dette Lovforslag, og det vil berede stor Skuffelse og megen Sorg Landet over, hvis der ikke skulde komme noget ud af det. Jeg haaber derfor, at man vil vise den fornødne Smødekommene baade fra dette Tings Side, fra Landstingets Side